

Gordon Thalmann – Komisaryczny Dyrektor Urzędu Ochrony Zabytków Okręgu Prignitz w Perlebergu

Urodzony w 1980 roku. W latach 2001-2009 studia kulturoznawstwa, nauk ekonomicznych i administracyjnych w Poczdamie i Berlinie. W latach 2006-2010 studia podyplomowe ochrony zabytków (European Cultural Heritage / Uniwersytet Europejski Viadrina we Frankfurcie nad Odrą) ze specjalizacją w zakresie ochrony dóbr kultury, historii architektury i sztuki. Zakres badań naukowych: historyczna architektura sakralna i ryglowa. Obecnie praca doktorska: Średniowieczne kościoły na terenie biskupstwa w Havelbergu.

dr Tilo Schöfbeck – referent naukowy w dziedzinie badań architektonicznych przy Landschaftsverband Westfalen-Lippe – Ochrona Zabytków, Kultura Krajobrazu i Architektury w Westfalii

Urodzony w 1973 roku. W latach 1992-1999 studia Archeologii Prehistorycznej i Historii na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie, w Greifswaldzie i w Bambergu. W latach 1999-2000 zatrudniony w Brandenburskim Krajowym Urzędzie Ochrony Zabytków. W latach 2000-2003 kolegium doktoranckie „Sztuka – Badania Architektoniczne – Ochrona Zabytków” na Uniwersytecie Technicznym w Berlinie i na Uniwersytecie w Bambergu. W latach 2006-2007 zatrudniony w Urzędzie Ochrony Zabytków w Schwerinie. W roku 2009 obrona doktoratu o średniowiecznych kościołach w Niemczech Północnych. Od 2018 roku referent naukowy w dziedzinie badań architektonicznych przy Landschaftsverband Westfalen-Lippe – Ochrona Zabytków, Kultura Krajobrazu i Architektury w Westfalii. Działalność jako wolny historyk architektury w Niemczech Północnych.

Budowle o konstrukcji słupowej w Niemczech Północnych – konstrukcja i formy

Konstrukcja słupowa to prawdopodobnie najstarsza forma budownictwa drewnianego na świecie. Aby dobrze spożytkować długość drewna i ustabilizować słupy, łączono je za pomocą belek. Te były „wstrzeliwane” – „ingeschossen” – stąd w języku niemieckim nazwa „Geschoss” dla „piętra”. W czasie rozkwitu średniowiecza konstrukcja słupowa dominowała w budownictwie drewnianym i szkieletowym, później została wyparta przez konstrukcje ryglowe.

W niektórych okolicach, tak jak we wschodnim Münsterlandzie czy w Nadrenii, konstrukcje słupowe były rozpowszechnione do XIX wieku. Jednocześnie w innych regionach budynki tego typu to przykłady budowli bardzo starych. Tak jest właśnie na północny-wschód od gór Harz. Co jakiś czas odkrywane są tu historyczne budynki o konstrukcji słupowej, o różnych formach i z różnych okresów – czy to jako budynki miejskie czy wiejskie, jako wieże kościelne czy też wieże typu „motty”.

W referacie pokazane zostaną przykłady tych właśnie budynków, jak również przedstawiona zostanie nowo odkryta grupa architektoniczna z regionu między Wittenberge i Schnackenburgiem. Takie budynki gospodarcze o konstrukcji słupowej z murłatą pełniły funkcję spichlerzy i były typowe dla Westfalii. Na terenie na wschód od Harzu występują jednak sporadycznie.